

Реєстрація земельної ділянки в ДЗК здійснюється землевпорядною організацією, яка подає державному кадастровому реєстратору наступні документи:

- заяву встановленого зразка;
- погоджений проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки;
- спеціальний електронний обмінний файл (XML-файл);

В результаті реєстрації земельної ділянки у ДЗК, державний кадастровий реєстратор присвоює земельній ділянці кадастровий номер. Після отримання кадастрового номера формується відповідний витяг із ДЗК, який в подальшому буде одним з необхідних документів для реєстрації права власності на земельну ділянку.

4. Затвердження проекту відведення земельної ділянки.

Після отримання позитивних висновків щодо проекту відведення земельної ділянки від вищевказаних установ та організацій, необхідно звернутись до тієї ж ОТГ, яка надавала дозвіл на розробку проекту землеустрою та отримати рішення про затвердження проекту землеустрою. Рада приймає рішення про затвердження проекту.

З 1 липня 2021 року, згідно Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення» № 552-IX розроблений проект землеустрою дасть змогу фізичним особам, які є громадянами України, купити землю сільськогосподарського призначення. Максимальний розмір – 100 га на людину, а з 1 січня 2024 року поряд з фізичними особами землю зможуть купувати також юридичні особи. При цьому максимальний розмір покупки може становити 10 тис. га. [3].

Список використаних джерел

1. Закон України «Про землеустрій» <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/858-15#Text>
2. Закон України «Про державний земельний кадастр» <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3613-17#Text>
3. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення» <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/552-20#Text>

УДК 338.26 : 004.94

ПОТРЕБИ У СТВОРЕННІ ГЕОІНФОРМАЦІЙНИХ КАДАСТРОВИХ СИСТЕМ В ЦІЛЯХ РОЗВИТКУ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Гнида А. С., здобувач вищої освіти, гр. МГЗп-201
Науковий керівник: **Корнієнко І. В.**, д.т.н., доцент
Національний університет «Чернігівська політехніка»

У зв'язку із завершенням реформи децентралізації у 2020 році[1] виникла нова територіальна основа громад, яка потребує комплексного аналізу геопросторових, трудових та земельних ресурсів з метою соціально-економічного розвитку громади як нерозривної територіальної системи. Задля підвищення ефективності використання геопросторового, земельного та працересурсного потенціалу необхідною умовою є створення територіально-аналітичної геоінформаційної системи обліку та оцінки стану відповідних об'єктів з метою ретроспективного аналізу складових суспільно-географічного комплексу, які впливають на розвиток, планування та інше раціональне використання території.

Основним завданням створення геоінформаційної кадастрової системи на базовому місцевому рівні є впровадження теоретико-методичних засад на основі загальнодержавного досвіду та використання сучасного технічно-програмного забезпечення. Застосування вітчизняного досвіду щодо обліку та оцінки об'єктів соціально-економічної сфери базуються на головних принципах використання геоінформаційних систем, технологій дистанційного

зондування Землі та інформативних ресурсів місцевого самоврядування для створення автоматизованого кадастру об'єднаної територіальної громади з метою просторової та інформаційно-аналітичної систематизації даних.

Серед основних потреб створення геоінформаційної кадастрової системи на рівні територіальної громади виділяються такі:

- вільний доступ до інформативних ресурсів території – забезпечення органів місцевого самоврядування, громадян та юридичних осіб необхідною інформацією;
- автоматизація процесів розвитку території;
- підтримка цифрової бази даних в актуальному стані;
- зберігання геопросторових даних – аналіз стану об'єктів за певного часового проміжку;
- оцінка та порівняння рівня розвитку всіх населених пунктів, які входять до об'єднаної громади;
- планування територіально збалансованої виробничої та соціальної інфраструктури;
- підвищення ефективності використання наявного потенціалу;
- висвітлення «проблемних» територій, які можуть бути раціонально використані.

Згідно з вченням економічного географа Топчієва О. Г., створення комплексної кадастрової системи можна назвати певним конструктом [2] – організацією території, яка надає розгалуженість у просторі та часі. Ведення обліку та оцінка стану об'єктів наявного ресурсного забезпечення є складовою створення самостійних, потужних та самодостатніх територіальних об'єднаних громад.

Список використаних джерел

1. Проект Закону про внесення змін до Конституції України (щодо децентралізації влади) від 13.12.2019. №2598. *Відомості Верховної Ради України*. URL: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=67644 (дата звернення: 06.03.2021)
2. Топчієв О. Г. Суспільно-географічні дослідження: методологія, методи, методики: Навчальний посібник. Одеса: Астропринт, 2005. 632 с.

УДК.528

ТАЙСЬКІ СПОСОБИ ВИРІШЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ПИТАНЬ

Коваленко І. І., здобувач вищої освіти, гр. ГЗ-171
Науковий керівник: **Іванишин В. А.**, д. геол. н., професор
Національний університет «Чернігівська політехніка»

Таїланд розташований загалом в тропіках, в центрі материкової частини південно-східної Азії і включає різноманітні екосистеми: північні горбисті лісові райони, родючі рисові поля центральних рівнин, широке плато на північному сході. Має розчленовану берегову лінію вздовж південної частини півострова.

Загальна його площа становить 513120 км², разом з внутрішніми водоймами і деякими прибережними водними шляхами.

Частка земель сільськогосподарського призначення становить 43,3%. До земель сільськогосподарського призначення належать орні землі під постійними культурами та під постійними пасовищами. Орні землі (32,9%) включають в себе землі, які визначаються ФАО (продовольча та сільськогосподарська організація ООН) як землі під тимчасовими культурами, тимчасовими луками для сінокошення або випасання худоби, землі присадибних ділянок або городи і тимчасово деградовані землі. Землі під постійними культурами (8,8%) – це землі, на яких вирощують зернові культури упродовж тривалого часу і культури, які не потрібно пересаджувати після кожного збору врожаю (какао, кава та каучук). У цю категорію